

Com tu vulguis

Oracions comparatives com *Hi van més sovint que no diuen* o *Hi hem de recórrer més sovint que no fem*, dèiem ahir, es construeixen sense la intervenció del pronom *ho* en l'oració subordinada, és a dir, ...*que no ho diuen* i ...*que no ho fem*. No prescindiríem, en canvi, del pronom *ho*, en oracions com és ara *Ho necessiten més que no ho necessiten* i *Ho tens més a prop tu que no ho tenia jo*, que, en un examen superficial, poden semblar idèntiques a les anteriors. Només cal veure, però, que en aquests darrers exemples hi ha una repetició del verb, això és, el verb de la subordinada és el mateix que el de la principal (*necessitar* i *tenir*), mentre que en els exemples precedents, el verb de la principal representa que és el complement del verb de la subordinada (*dir*), per mitjà del pronom *ho* que hi figura omès, o bé és substituït pel conjunt format pel verb de la subordinada (cas especial de *fer*) i el pronom *ho* igualment omès. Tal com vam dir ahir, aquesta omissió del pronom neutre *ho*, ultra el cas especial de *fer* (*fer-ho*), té lloc en les subordinades amb verbs com *dir*, *pensar*, *creure*, *desitjar*, *procurar*, *decidir*, etc. —i, no cal dir, amb verbs modals com *voler* o *poder*—, susceptibles d'admetre un infinitiu com a complement (que és, en aquest cas, el verb de l'acció principal).

Un comportament anàleg al que hem descrit és el que podem observar en d'altres tipus de frases comparatives. Construïm *Ho redactaré tal com ho redacta sempre el secretari*, *Ho tornarem a distribuir com ho distribuïem abans*, en què no sembla possible de prescindir, en l'oració subordinada, segon terme de la comparació, del pronom neutre *ho*, que constitueix el complement directe del verb, el qual és el mateix que el de l'oració principal. Però, en canvi, construiríem *Ho redactarem tal com vam decidir*, *Deixarem les coses tal com ens van dir*, *Em comportaré com tu vulguis*, en què el verb del segon terme de la comparació (*decidir*, *dir*, *voler*) hauria de dur, com a complement, el verb de la principal I, anàlogament, *Ho hem de presentar tal com fa tothom*, en què trobem, en el segon terme de la comparació, el verb *fer* en funcions substitutives.

La intervenció d'elements pronominals o adverbials pot fer encara més simples aquestes construccions: *Ho necessito més que tu*, *Hi penso més sovint que (no) abans*, etc.

Albert Jané